

[Elmquist.]

ikke statsansatte Fuldmægtige vil Regelen være den samme som nu, at Dommeren har et ubetinget Ansvar. Men hvor der er Tale om de af Staten ansatte Fuldmægtige, indrømmer Justitsministeren, at Spørgsmaalet staar aabent. Der findes ikke positive Regler derom, siger Justitsministeren. Spørgsmaalet maa eventuelt afgøres af Domstolene. Altsaa, det er Domstolene, der skal afgøre dette Spørgsmaal, i hvilken Udstrækning Dommeren har Ansvar for de Krav, som maatte blive rejst og berettiget maatte blive rejst mod Dommeren. Og selv om Dommeren ved dette Spørgsmaals Afgørelse, altsaa med Hensyn til Dommerens Ansvar for Dommerfuldmægtigens Fejl, vel nok vil blive erstattet af en Sættedommer, bliver det dog alligevel Dommerstanden som saadan, der gennem denne Sættedommers Afgørelse skal trække Grænserne, snævert eller vidt, for selve Dommerstandens Ansvar i saa Henseende.

Jeg har allerede nævnt, hvorledes Justitsministeren selv anviser dette som Vejen, at det maa være Dommerstanden selv, der gennem Dommerens Afgørelse skal trække den Grænse, hvis Dragelse Lovgivningsmagten har skuddt fra sig, skønt det dog burde være Lovgivningsmagtens Pligt at gøre dette. Hvor upartisk end Domstolene vil gaa ind i dette, altsaa at trække Grænserne for Dommerens eget Ansvar, bliver det dog til syvende og sidst deres egen Interesse, som de skal dømme om. Og med Billighed kan man ikke forlange, at Befolkningen skulde tro og mene, at Domstolene og Dommerne skulde være i Stand til at gøre dette paa absolut upartisk og uselvsk Maade; og dér er vi inde i dette, der, som jeg nævnte før, er det værste for Retsplejen, at der hos Befolkningen rejser sig Tvivl om Dommerstandens Upartiskhed.

Der tilføjes efter min Mening her Domstolene, hvis Anseelse man maa gøre alt for at værne, et Saar til Skade for deres Omdømme i den almindelige Bevidsthed og til Skade for den Tillid, som det er af fundamental Betydning, at Befolkningen nærer til Domstolene og Dommerstanden.

Derfor burde § 4 efter vor Mening, naar man vil henlægge visse rent administrative Forretninger til Dommerkonto-

enkle og klare Forretninger, som er af en saadan Beskaffenhed, at man med nogenlunde Sikkerhed kan sige, at ud af disse Forretninger kommer der meget vanskeligt store Retstvistigheder. Det var ogsaa dette, som det radikale Partis Ordfører i 1928 klart og bestemt gjorde sig til Talsmand for, og, saa vidt jeg ved, den Gang paa hele det radikale Partis Vegne, idet der ikke var en eneste radikal Røst, der hævdede sig derimod.

Det Mindretal, jeg repræsenterer, har gerne villet bidrage vort til, at en saadan Klarhed kunde skabes, at § 4 fik en saadan Affattelse, at det kun blev ganske enkle og klare Forretninger, der henlagdes til Dommerkontoerne. Men Regeringspartierne har, som det ærede Medlem Hr. Pürschel gjorde opmærksom paa, foretrukket at jage Lovforslaget igennem i Stedet for at give os Tid til at faa Spørgsmaalene klaret. Ikke en Gang Retsplejeudvalget har man kunnet unde os at faa Lejlighed til at spørge om den Ændring, som det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen tillægger saa stor Betydning, nemlig at der bliver Adgang til gennem Kære at faa afgjort, hvilke Forretninger Dommeren er berettiget til at afvise.

Vi har ikke kunnet faa Lejlighed til at spørge Retsplejeudvalget, hvilken Betydning man tillægger denne Ændring, eller i det hele taget faa Lejlighed til paa ny at spørge Retsplejeudvalget om dets Stilling til Affattelsen af § 4. Og selv om jeg ikke skal komme meget ind paa, hvad det ærede Medlem tidligere har udtalt — det ærede Medlem Hr. Pürschel har jo nævnt det, og jeg var ogsaa inde paa det ved første Behandling —, vil jeg dog gerne have Lov til at sige, at jeg synes, det er ganske ufatteligt, og jeg synes, at det ikke er særlig anstændigt, jeg synes det er saare mistroetigt, at en Mand som det ærede Medlem i 1928 som Medlem af Retsplejeudvalget og som Ikke-Politiker kan være med til en enstemmig Udtalelse, der gaar ud paa — det staar i Bilag 2 til Betænkningen af 1928 —, at det vil være ganske forkasteligt at henlægge Affattelsen af Købekontrakter, Skøder og Pantebreve til Dommerkontoerne, og saa vil være bekendt og mener at kunne forsvare nu